

Ῥωσσίαν ἢ τὴν Αὐστροουγγαρίαν, οὐδαμῶς ἕως θά θελήσωσι νὰ μερίσωσι τὴν ἰσχὴν αὐτῶν μετὰ τῆς βασιλείσης Ναθαλίας.

Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐγεννήθη τῇ 14. Αὐγούστου 1876· ἐπειδὴ δὲ ὁ νεαρὸς βασιλεὺς μόλις ἀρχομένου τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας του γίνεται ἐνήλικος, ἡ θέλησις τῶν ἀντιβασιλέων θὰ ὀρίζη εἰσέτι ἐπὶ πλέον τῶν πέντε ἐτῶν τὰς τύχας τῆς χώρας. Ὁ σπουδαιότατος τῶν τριῶν ἀντιβασιλέων, ὁ Ἰωάννης Ρίστιτς, ἐχρημάτισεν ἤδη καὶ ἄλλοτε ἀντιβασιλεὺς, ὅτε ὁ βασιλεὺς Μιλάνος ἀνήλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Σερβίας ἀνήλικος. Ἡδὴ ἄγει ὁ Ρίστιτς τὸ πεντηκοστὸν ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐσπούδασε δὲ ἐν Βιέννῃ, ἐν Αἰδελβέργῃ καὶ ἐν Παρισίοις καὶ κατόπιν εἰσηλθεν εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον ἐν Σερβίᾳ. Καίτοι συχνάκις ἐφαίνετο μεταβάλλων τοὺς σκοποὺς του, πάντοτε ὅμως ἐγνώρισε νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐπιρροὴν του. Κατὰ τὸν τελευταῖον χρόνον πρὸ τῆς παραίτησώς τοῦ βασιλέως Μιλάνου

ἐδεικνύετο τοσοῦτω ῥωσοφρονέστερος, ὅση ἰσχυρότερα ἐφαίνετο ἢ πρὸς τὴν Αὐστροουγγαρίαν τοῦ βασιλέως κλίσις. Ἡ ἐκ τούτου ὅμως ἐξαγωγή συμπερασμάτων περὶ τῆς μελλούσης διευθύνσεως, καθ' ἣν ὁ Ρίστιτς σκοπεῖ νὰ ἰθύνῃ τὸ σκάφος τῆς πολιτείας, θὰ ἦτο ἄτοπος ὡς ἐκ τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ τοῦ ἀντιβασιλέως. Ὁ δεύτερος τῶν ἀντιβασιλέων, ὁ Ἰωάννης Βελιμάροβιτς, ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἀνηλικότητα τοῦ βασιλέως Μιλάνου ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἤδη δὲ εἶνε στενότερος φίλος τοῦ Ρίστιτς. Ὁ τρίτος ἀντιβασιλεὺς, ὁ στρατηγὸς Πρότιτς, εἶνε ὁ ἐμπιστευτικὸς φίλος τοῦ βασιλέως Μιλάνου, εἰς αὐτὸν δὲ ἀνετέθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἐντολή, νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν τότε διάδοχον Ἀλέξανδρον ἀπὸ τῆς βασιλείσης Ναθαλίας πρὸς τὸν πατέρα του Μιλᾶνον. Ὁ Πρότιτς εἶνε θερμότερος ὑπέρμαχος τῆς μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας συμβαδίσεως τῆς Σερβίας. Ποία ἐπιρροὴ ἐν τῇ ἀντιβασιλείᾳ θὰ ὑπερισχύσῃ, εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδηλον.

1. Η ΑΡΧΙΔΟΥΚΙΣΣΑ ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ (ἐν σελ. 65). Ὁ αἰφνίδιος καὶ τραγικὸς θάνατος τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας Ῥοδόλφου, ὅσην δὴποτε θλίψιν καὶ ὀδύνην προῦξεν ἔεισε εἰς σύμπασαν τὴν Αὐστροουγγρικὴν μοναρχίαν, οὐδένα ὅμως ἄλλον ἐπληξέε κειριώτερον καὶ ἀλγεινότερον ἢ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, τὴν ἀρχιδούκισσαν Στεφανίαν. Ἡ χαριτόβριτος δευτερότοκος θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῶν Βέλγων Λεοπίλδου Β' καὶ τῆς βασιλείσης Μαρίας Ἐνριέτας, ἡ ἀρχιδούκισσα Στεφανία, γεννηθεῖσα τῇ 21. Μαΐου 1864, ἦτο εἰσέτι τρυφερόν, μόλις δεκαεξαετὲς κοράσιον ὅτε ἐμνηστεύθη μετὰ τοῦ ἀρχιδουκὸς Ῥοδόλφου καὶ δὲν εἶχεν εἰσέτι συμπληρώσῃ τὸ δέκατον ἔβδομον τῆς ἡλικίας τῆς ἔτος, ὅτε ἐτελέσθησαν μετὰ μεγάλης πομπῆς ἐν Βιέννῃ οἱ γάμοι τῶν τῇ 10. Μαΐου 1881. Ἡ νεαρὰ ἀρχιδούκισσα συνώδευε τὸν σύζυγον αὐτῆς εἰς ὅλας τὰς μακρὰς αὐτοῦ περιηγήσεις, συμμετεῖχε δὲ πάντοτε μετὰ ζωηροτάτου ἐνδιαφέροντος τῶν πνευματικῶν φιλολογικῶν ἐργασιῶν τοῦ μουσικοτραφεὺς συζύγου. Τῇ 2. Σεπτεμβρίου 1883 ἐγεννήθη αὐτοῖς θυγάτριον, ἡ ἀρχιδούκισσα Ἐλισάβετ, ἣτις ἤδη πενθεῖ μετὰ τῆς μητρὸς, τῆς μόλις εἰκοσιπενταετοῦς χήρας, ἐπὶ τῇ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ τῇ καταστρεφάσῃ ἐν ἀκαρεῖ τσαῦτα ὄνειρα χρυσᾶ καὶ τσαῦτας γλυκειὰς ἐλπίδας.

2. Η ΤΙΤΑΝΙΑ ΚΑΙ Ο ΣΤΗΜΩΝ (ἐν σελ. 69). Μία τῶν γνωστοτάτων καὶ μάλιστα εὐφαντάστων νεανικῶν κωμωδιῶν τοῦ μεγάλου Σαιξπήρου, τὸ „Ὀνειρον θερινῆς νυκτὸς“ ἐξεδόθη πρὸ τινος ἐν πολυτελεστάτῃ γερμανικῇ ἐκδόσει μετὰ λαμπροτάτων καὶ ἄριστα ἐξειργασμένων χρωμοτυπικῶν εἰκόνων, αἵτινες παριστώσι ζωντανὰς πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀναγνώστου τὰς κυριώτερας σκηνὰς τοῦ Σαιξπηρείου ποιήματος μετὰ καλλιτεχνικῆς φαντασίας, ὄντως ἀξίας τῆς τοῦ μεγίστου τῶν ποιητῶν. Ἐνταῦθα παρέχομεν ἐν ζυλογραφίᾳ τοῖς ἡμετέροις ἀναγναστὰς ἐκείνην ἐκ τῶν εἰκόνων τῆς ἐν λόγῳ ἐκδόσεως, ἣτις φαίνεται τὰ μάλιστα χαρακτηριστικὴ τοῦ ὅλου ποιήματος. Τὸ „Ὀνειρον θερινῆς νυκτὸς“ εἶναι ἐν πᾶσι παραδίᾳ, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ „Ῥωμαίου καὶ Ἰουλιᾶς“, εὐφυστάτη καὶ ἀστείωτάτη περίσκιψις τοῦ ἔρωτος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τραγικὴν αὐτοῦ ἐξύμνησιν ἐν τῷ δράματι τοῦ „Ῥωμαίου“. Ὁ ποιητὴς ἐν τῇ κωμωδίᾳ ταύτῃ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ἔρως διὰ τοῦ ἐξωραϊστικοῦ αὐτοῦ πρίσμα-

τος παρέχει καὶ εἰς τὸ ἀσχημότερον καὶ εἰδεχδέστατον ὄν ἀκαταμαχητὰ θέλητρα, ἀποδεικνύει δὲ τοῦτο διὰ τοῦ ἀκατασχέτου ἔρωτος τῆς περικαλεσάτης καὶ θελκτικωτάτης θεᾶς Τιτανίας πρὸς τὸν γαῖδουροκέφαλον ὑψάντην Στήμονα, ὅστις ἐνῶ εἰς τοὺς συντρόφους του ἐμποιεῖ φρίκην διὰ τῆς τερατώδους μορφῆς του, εἰς τὴν ἐρωτόληπτον θεᾶν φαίνεται ὡς τὸ ἰδεώδες τῆς ἀνδρικής καλλονῆς.

3. Ο ΜΙΚΡΟΣ ΗΡΩΣ. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ G. Chierici (ἐν σελ. 73). Ὅπως αἱ πλαγγόνες εἴτε κοῦκλαι διὰ τὰ μικρὰ κοράσια εἶνε ἡ μόνη κατάλληλος καὶ τῇ φύσει τῶν μελλουσῶν μητέρων τὰ μάλιστα ἀρμόζουσα παιδίᾳ, οὕτω καὶ διὰ τοὺς παῖδας ὑπάρχουσι διάφορα παιγνίδια, ἀρμόζοντα μόνον εἰς τὰς φυσικὰς τάσεις τῶν ἀρρένων καὶ οὐ μόνον τέροντα καὶ φυγαγωγούντα τὴν φιλοπαίγμονα αὐτῶν φύσιν ἀλλὰ καὶ παιδαγωγούντα ἐπὶ τὸ ἀνδρικώτερον τὰς ἀπαλὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ μεγίστην ἐξασκοῦντα ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντός των. Τοιαῦτα διασκεδαστικά καὶ παιδαγωγικά μέσα διὰ τοὺς μικροὺς παῖδας εἶναι, ἐκτὸς ἄλλων πολλῶν, καὶ οἱ μικροὶ ξύλινοι εἴτε μεταλλίνοι στρατιῶται, με τοὺς ὁποίους παίζει ἢ μᾶλλον σπουδάζει ὁ μικρὸς ἥρως ἐπὶ τῆς ἡμετέρας εἰκόνας. Ὁ μικρὸς οὗτος πολεμιστὴς, τὸν ὁποῖον βλέπομεν μετὰ τσαῦτης σοβαρότητος ἐν ἡρώικῃ ὄντως θέσει καὶ περιβολῇ ἐτοιμαζόμενον νὰ ἐκπυροβολήσῃ τὸ τηλεβόλον αὐτοῦ κατὰ τῶν παρατεταγμένων ἐχθρικών στρατευμάτων, τίς οἶδε ἂν ἡμέραν τινὰ δὲν ἀναδειχθῆ μὲγας ἥρως, ἡ διάσημος στρατηγὸς καὶ μεγαλουργήσῃ ἐν τῷ σταδίῳ, ὅπερ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων φαίνεται ἀσπαζόμενος; Τοιαύτη σκέψις καὶ ἐλπίς φαίνεται διαφαιδρύνουσα τὸ σοβαρὸν πρόσωπον τῆς συνετῆς μητρὸς, ἣτις παρακολουθεῖ μετὰ προφανοῦς ἐνδιαφέροντος τὰ κινήματα τοῦ νεαροῦ πολεμιστοῦ, τοῦ προσελκύνοντος τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πάντων τῶν περισταμένων, ἐξαιρουμένης μόνης τῆς γαλῆς, ἣτις εὐρίσκει μακαρίαν ἀπόλαυσιν προστριβομένη πρὸς τὸν πόδα τῆς καθέδρας. Ὁ μικρὸς οὗτος ἥρως φαίνεται ὅτι, ἐν καιρῷ εἰρήνης, καλλιεργεῖ καὶ τὴν ζωγραφικὴν τέχνην, ὡς μαρτυρεῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τοίχου προσωπογραφία, δεξιά τῇ ἡμετέρας εἰκόνας.

4. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ (ἐν σελ. 76).